

III

Proposició del Dr. Pere Mas i Oliver per a modificar l'Apartat A de l'article 2 del Reglament

En constituir-se la Mutual Mèdica, s'adoptà un criteri en allò referent a la definició del concepte d'invalidesa, que en aquells moments era sumament lògic, car en definitiva es tractà d'una provatura que no podia preveure el resultat que donaria ni cabia esperar que arribés al grau d'exuberant prosperitat actual.

El criteri adoptat era d'extraordinària elasticitat pel Consell en evitació de males interpretacions que en un principi haurien pogut resultar funestes.

Però actualment, que ja es té una experiència considerable i que sobretot s'ha arribat a un grau de maduresa que permet donar a la Mutual tota l'amplitud per la qual fou, sens dubte, concebuda, s'ha de pensar en modificar aquell primitiu criteri per tal que el concepte d'invalidesa sigui prou general per evitar que pugui restar ni un sol company que essent incapacitat evidentment per l'exercici professional, no percebi socorsos o li pugui ésser discutit per una interpretació massa rigorista del concepte d'invalidesa tal com avui el defineix el Reglament.

Aquesta errònia interpretació pot afectar principalment en els casos d'inferioritat orgànica pròpia d'alguns vells.

Avui el criteri del Consell per a atorgar o denegar subsidis o el que és el mateix el dret taxatiu dels socis de gaudir-los, no queda fonamentat en cap articulat precís.

El Reglament actual diu que la Secció d'Invalidesa té per objecte socórrer el soci quan sofreixi un estat patològic indubtable revelat per símptomes objectius i que a conseqüència d'aquest estat estigui impossibilitat o en evident grau d'inferioritat per a l'exercici de la professió mèdica i afegeix encara que aquest estat ha d'ésser un succés fortuit de la vida no esdevingut, sostingut ni agreujat per voluntat de l'interessat o per negligència o imprudència.

Aquesta definició dóna un marge d'interpreta-

ció que, amb tots els respectes pel Consell, el considerem excessiu, majorment en el cas de la Mutual Mèdica que és creada pels metges, dirigida i sostinguda per ells, la qual cosa fa innecessària una reglamentació massa prohibitiva, car en una mutualitat tota nostra, nosaltres mateixos som els veritables tècnics en els casos de simulació.

Que per tenir dret als subsidis d'invalidesa s'hagi de sofrir un estat patològic revelat per símptomes objectius ho creiem tècnicament inadmissible, car tots coneixem casos d'incapacitat evident revelats per símptomes subjectius, però aquilatats i diferenciats mèdicament.

En el concepte general això sol mereixeria una modificació, però en el concepte particular dels casos que es poden trobar sense dret als subsidis per culpa d'aquesta definició, cal fer esment de la part on diu que l'estat patològic ha d'ésser un succés fortuit de la vida.

És que els trastorns fisiològics exacerbats de certs vells es poden considerar com un cas fortuit de la vida? Naturalment que no. La inferioritat orgànica pròpia d'alguns d'ells, no és una cosa inesperada, insòlita, fortuita, si no tot el contrari, un resultat previst de l'evolució natural de la vida.

I si realment és així no és natural, que per una egoista o almenys errònia definició de la Invalidesa, puguin restar sense dret a subsidi aquells companys que en l'extrema vellesa presentin aquells trastorns fisiològics propis de la seva edat, que els incapacitin físicament per a l'exercici de la professió mèdica.

Es pot objectar que amb la definició actual el Consell ja pot tenir un marge de tolerància, però això és convertir el dret evident dels companys que es trobin en aquesta condició, en una situació tolerant en una mena de favor que no és, ni ha d'ésser, la inspiració del Consell.

Es pot objectar també que un criteri massa ample pot produir l'abús, però crec que dins la Mutual no s'ha de considerar com abús el que un company realment incapacitat cobri un subsidi sense distingir si li prové d'un succés fortuit: malaltia, accident; o és un fet natural: vellesa.

El sol fet de l'edat no ha de donar dret als subsidis. No han de cobrar tots els vells, és cert; però sí han de cobrar tots els vells incapacitats. Aquests, malgrat la seva incapacitació sigui motivada per una inferioritat orgànica pròpia de la